

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Senat

Camera Deputaților

Lege pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art. 1 – Prin derogare de la prevederile Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de la prevederile celorlalte acte normative incidente, competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat, pe o perioadă de maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, aparține directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei sau persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Art. 2 – Cererile de înregistrare depuse la oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate, potrivit art.1, de către directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau de către persoana sau persoanele desemnate, urmând a fi avute în vedere și termenele de soluționare anterior acordate.

Art. 3 – (1) Cererile formulate de Oficiul Național al Registrului Comerțului prin oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale care anterior intrării în vigoare a prezentei legi erau în competența de soluționare a judecătorului delegat se înaintează secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul comerciantul, urmând a fi soluționate de urgență și cu precădere.

(2) Constatarea dizolvării de drept potrivit art.30 din Legea nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, aparține secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul comerciantul, care se va pronunța la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului sau a oricărei persoane interesate.

(3) Radierea din registrul comerțului ca urmare a dizolvării în temeiul art.237 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a art.30 și 31 din Legea

nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice se dispune de secția comercială a tribunalului în a cărei circumscripție își are sediul comerciantul.

(4) Competența de numire a lichidatorului în situațiile prevăzute la art.237 alin.(7) din Legea nr.31/1990 și art.31 alin.(4) din Legea nr.359/2004 aparține secției comerciale a tribunalului în a cărei circumscripție își are sediul comerciantul.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3), hotărârea tribunalului este supusă numai recursului.

Art.4 – (1) În cazul fuziunii, inclusiv a fuziunii transfrontaliere, și în cazul divizării, competența de verificare a legalității hotărârii asupra fuziunii/divizării, precum și, după caz, a actului constitutiv ori a actului modificator și de a dispune înregistrarea acestora în registrul comerțului aparține secției comerciale a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul comerciantului.

(2) Hotărârea de fuziune și actul constitutiv al societăților rezultate sau, după caz, actul modificator al societății absorbante se depun la oficiul registrului comerțului, care le înaintează, în termen de 24 de ore de la primire, instanței competente conform prevederilor alin.(1).

(3) Cererea se soluționează potrivit dispozițiilor art.331-339 din Codul de procedură civilă.

Art. 5 – În cazul fuziunii transfrontaliere, atribuțiile de verificare a legalității procedurii pe care o urmează societățile participante la fuziune - persoane juridice române sau societățile europene cu sediul social în România - și, dacă este cazul, societatea nou-înființată - persoană juridică română sau societate europeană cu sediul social în România -, aparțin directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei sau persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului, cu excepția atribuțiilor prevăzute la art.251¹³ - 251¹⁴ din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, care vor fi exercitate de tribunal, secția comercială. Pentru cererile aflate în competența de soluționare a tribunalului, art.4 se aplică în mod corespunzător.

Art. 6 – (1) În soluționarea cererilor potrivit art.1 și art.2, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana sau persoanele desemnate pronunță rezoluții prin care se dispune autorizarea constituirii societăților comerciale, efectuarea tuturor înregistrărilor în registrul comerțului, a publicității, precum și înregistrarea în registrul comerțului a declarațiilor-tip pe propria răspundere și a datelor cuprinse în acestea, după caz, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Rezoluțiile pronunțate în temeiul prezentului act normativ sunt executorii de drept.

(3) Împotriva rezoluției directorului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate se poate formula plângere în termen de 15 zile de la pronunțare pentru

părți și de la data publicării rezoluției sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV a, pentru orice alte persoane interesate.

(4) Plângerea se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează plângerea secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul comerciantului.

(5) Plângerea formulată împotriva rezoluțiilor directorului oficiului registrului comerțului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate se soluționează de urgență și cu precădere, în condițiile dreptului comun.

Art. 7 – (1) Procedura de soluționare a cererilor de înregistrare prevăzute la art. 1 și art. 2 nu are caracter contradictoriu și nu se desfășoară în ședință publică, cu excepția cazului în care, în mod expres se solicită acest lucru de către partea care a depus cererea sau reprezentantul acesteia, situație în care se va organiza audiență publică pentru susținerea cererii înainte de soluționare.

(2) Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana sau persoanele desemnate consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, poate să dispune efectuarea unei expertize, în contul părților, precum și prezentarea oricăror alte dovezi. În același scop, părțile pot fi invitate să se prezinte la oficiul registrului comerțului.

(3) Înscrierile noi în susținerea cererilor de înregistrare se depun la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal, prin registratura generală, cu cel puțin o zi înainte de data soluționării.

(4) În condițiile în care, cererile de înregistrare și documentele depuse în susținerea acestora nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, se acordă un termen de amânare de cel mult 15 zile libere, fără a se lua în considerare ziua când a început și ziua când s-a sfârșit termenul. La cererea motivată a solicitantului, termenul de 15 zile poate fi prelungit o singură dată, cu maxim 15 zile.

(5) Comunicarea rezoluțiilor de amânare se realizează prin afișare la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și pe site-ul Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(6) Dacă în termenul prevăzut la alin. (3), solicitantul nu își îndeplinește obligațiile dispuse prin rezoluția de amânare a directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau a persoanei sau persoanelor desemnate, cererile de înregistrare urmează a fi respinse.

(7) În situația în care la cererile de înregistrare sunt depuse cereri de intervenție, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana sau persoanele desemnate vor transmite dosarul, secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul comerciantul, unde vor fi soluționate de urgență și cu precădere.

Art. 8 – (1) Pe durata de aplicare a prevederilor prezentei legi, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, nu încasează taxa judiciară de timbru și, după caz, contravaloarea timbrului judiciar.

(2) Pe perioada menționată la alin. (1) se folosesc formularele tip, aflate în uz la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.9 – În cazul cererilor de înregistrare depuse la registrul comerțului până la data intrării în vigoare a prezentei legi și nesoluționate, dacă informațiile din cazierul fiscal au expirat sau urmează să expire, oficiile registrului comerțului vor solicita reconfirmarea acestora direcțiilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Această operațiune este scutită de plata oricăror taxe/tarife.

Art.10 – (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, directorul oficiului registrului comerțului și/sau persoana sau persoanele desemnate nu poate fi supus nici unei restricții, presiuni, constrângeri sau intimidări din partea unei autorități sau a unei persoane fizice sau juridice.

(2) Solicitantul, așa cum este definit de Legea nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, răspunde pentru legalitatea, autenticitatea, exactitatea datelor cuprinse în cererile de înregistrare și în documentele depuse în susținerea acestora.

(3) Sancționarea directorului oficiului registrului comerțului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate pentru săvârșirea unor abateri în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege se va face numai cu avizul directorului general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Art.11 – (1) În termen de două zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei legi, directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului va emite deciziile de desemnare a directorilor și, după caz, a altor persoane din cadrul instituției, care vor îndeplini atribuțiile de soluționare a cererilor prevăzute de prezenta lege.

(2) În cazul în care volumul de activitate o impune, persoanele menționate la alin.(1), cu excepția directorilor și directorilor adjuncți, vor exercita pe perioada desemnării exclusiv atribuțiile de soluționare a cererilor prevăzute de prezenta lege, urmând ca restul atribuțiilor care le revin potrivit fișei postului să fie redistribuite în mod corespunzător celuilalt personal din cadrul oficiilor.

(3) Persoanele desemnate potrivit alin.(1) să îndeplinească atribuțiile de soluționare a cererilor prevăzute de prezenta lege sunt salarizate, în baza deciziei directorului general al Oficiului Național al Registrului Comerțului, pe perioada exercitării efective a acestor atribuții, la nivelul de salarizare al directorului oficiului registrului comerțului în care își desfășoară activitatea.

(4) Funcțiile de conducere din cadrul Oficiului Național al Registrului Comerțului și oficiilor registrului comerțului și persoanele desemnate, cu studii de specialitate juridică, beneficiază de vechime în specialitate juridică.

Art.12 – (1) Prezenta lege se aplică până la reglementarea activității de înregistrare în registrul comerțului efectuată de registratori comerciali.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta, la propunerea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, proiectul de lege privind înființarea, organizarea și funcționarea profesiei de registrator comercial